

GAZETA LITERARĂ

Anul II, nr. 17(59) - Joi 28 aprilie 1955

ORGAN SĂPTĂMINAL AL UNIUNII SCRITORILOR DIN R.P.R.

6 pagini 50 bani

Răsărit de Mai

Un răsărit liber se înalță asupra pământului, Asupra somnului, asupra vieții și-n sufletul meu, și peste-aproplătele întinderi, și peste-ndepărtatele întinderi, și peste cimpuri, peste-oraș și lanuri.

Deschizi acum pleoapele și-n față
Vezi lumea cum se zăcutură, încensă
Și raza răsăritului revarsă
Amețtoarea-i cupă de lumină...

Iubesc atât de mult aceste clipe,
Toate ierburile,
Rădăcinile clocotind de sevă,
Iubesc a primăverii răzvrătire,
Răzvrătirea lutului și-a apei
Și-a florilor și-a cerului natal
Purtând nemărginirea lui, albastră!

Un răsărit liber se înalță asupra pământului,
Asupra somnului, asupra vieții și-asupra sufletului meu,
Mai clar, mai limpede arzând pe boltă.
Sirenele din Kirov sună, sună,
Și din Tașkent, Tbilisi, vin răspunsuri.
Sirenele toate sînt una
Zburind deasupra vremii laolaltă,
Sirenele Cuzbasului,
Sirenele Donbasului...

Și-nvesește-n dimineața nouă,
Incep să cînte fetele pe cimpuri
Și-mi place să le-ascult și-mi place încă,
Să văd crescînd sub raza nouă bolde
Cum își ridică fruntea tot mai sus.

Și inima ascultă
Cum muncitorii din Dimitrovgrad
Cu bucurie intră în uzine,
Și se revarsă răsăritu-n Kladno
Și țările ascultă, de departe,
Triumfătorul cînt al primăverii.
De dincolo de Marele Pacific
Popoarele din somn trezite sînt
Și lată soldații,
Soldații,
Soldații Libertății
Întimpinînd în lupte dimineața.
Eu știu, de aici din depărtare
Că au pornit
Spre lupta cea din urmă!

Un răsărit liber se-nalță deasupra pământului,
Asupra somnului, asupra vieții și-asupra sufletului meu.
O, tunete și fulgere de Mai,
Voi răsplătiți acum lumea veche
Sînteți puterea fără de zăgazuri
Ce nimiceste vechiul, nălînd noul!

Ca o ploaie ușoară trece Maiul asupra luminii
Asupra planetei noastre
Cu focul unui fulger scînteietor în noiri
Pământul se trezește-ncălzit de fericea
De parcă ar fi fost spălat cu lacrimi.
Totu-i spălat acum, planeta mea
E șters noroiul ce-ți ascunde chipul
O, ești frumoasă
Tu forță-atotputernică-a lui Mai.
Toate avînturile cheamă viitorul
Să vie asupra noastră fericea
Deasupra noastră steagul tău de flăcăr!

Merg după tine
Merg după tine,
Aud goarale ultimelor lupte
Toți mergem pe urmele tale
Căci tu,
Tu ești viața și lupta
Căci tu ești victoria!

Leonid Pervomaischiil
In romînește de Gheorghe Tomozel

Asia s-a trezit

Întinde-ne mina, primăvară a comunismului, Uniune Sovietică!

Dați-ne mina, zimbătoare stele ale democrațiilor populare!
Dați-ne mina, muncitorii luminați ai Europei și Americii!
Ne-am unit și uniți vom rămîne —
Negri, galbeni, albi, cafenii,
Sîntem florile aceleiași primăveri și razele aceleiași soare.
Sîntem strunele aceleiași lumi și valurile aceleiași mări.
Deși sîntem atfel la chip, pe aceiași pămînt viețuim,
Noi, fiii aceleiași pămînt nutrim aceeași credință.
Răsărit și Apus — pentru noi nu există.
Pămîntul dansează în oglinzițe soarelui.
Cîntă, viață, a omului nou biruință!

Pășim înainte, în rînduri strînse, uniți,
E vremea revoltei, sus fruntea, priviți!
Ai revoluției zori se înalță. Cîntînd
Fluturăm al victoriei steag pe pămînt.

Pășim înainte!

Pășii înainte, fără-a vă teme de ocolșuri,
Lăsați orice lacrimi, din fulgere faceți tălșuri,
Încă puțin și-ajungem la fînta mareață,
Veseli sîntem, în drum spre o nouă viață.

Pășim înainte!

Nu ne e teamă de-orepeliști. Pămîntul
E-alături de noi. Pentru noi schimbătu-s-a vîntul
Chinei uriașe, iar vîntul acesta-l purtăm
În Asia-ntreagă, prin el respirăm.

Pășim înainte!

Tinerii-n luptă pășesc. Nimic din drum nu ne-abate.
Prietenii avem în oraș și sate,
Fulgere parc-am purta la picioare.
Și la fiecare pas sîntăm furtuna, furtuna cea mare.

Pășim înainte!

Din citadela dimineții și a serii, trec caravanele.
Munții își pleacă, plini de respect, frunțile, stanele,
Tremură năcapea cînd vede mijind noua viață,
Pe-orîunde-are trecut, am lăsat în urmă o fortăreață.

Pășim înainte!

Pe-alocuri venim călări pe vînturi năpraznice,
Aci sîntem tunet, acolo cascade năvalnice,
Pe-alocuri avem chipul toamnei, pe-alocuri al primăverii,
Venim în toate culorile, stăpînind văzduhul, cu chipuri-puzderii.

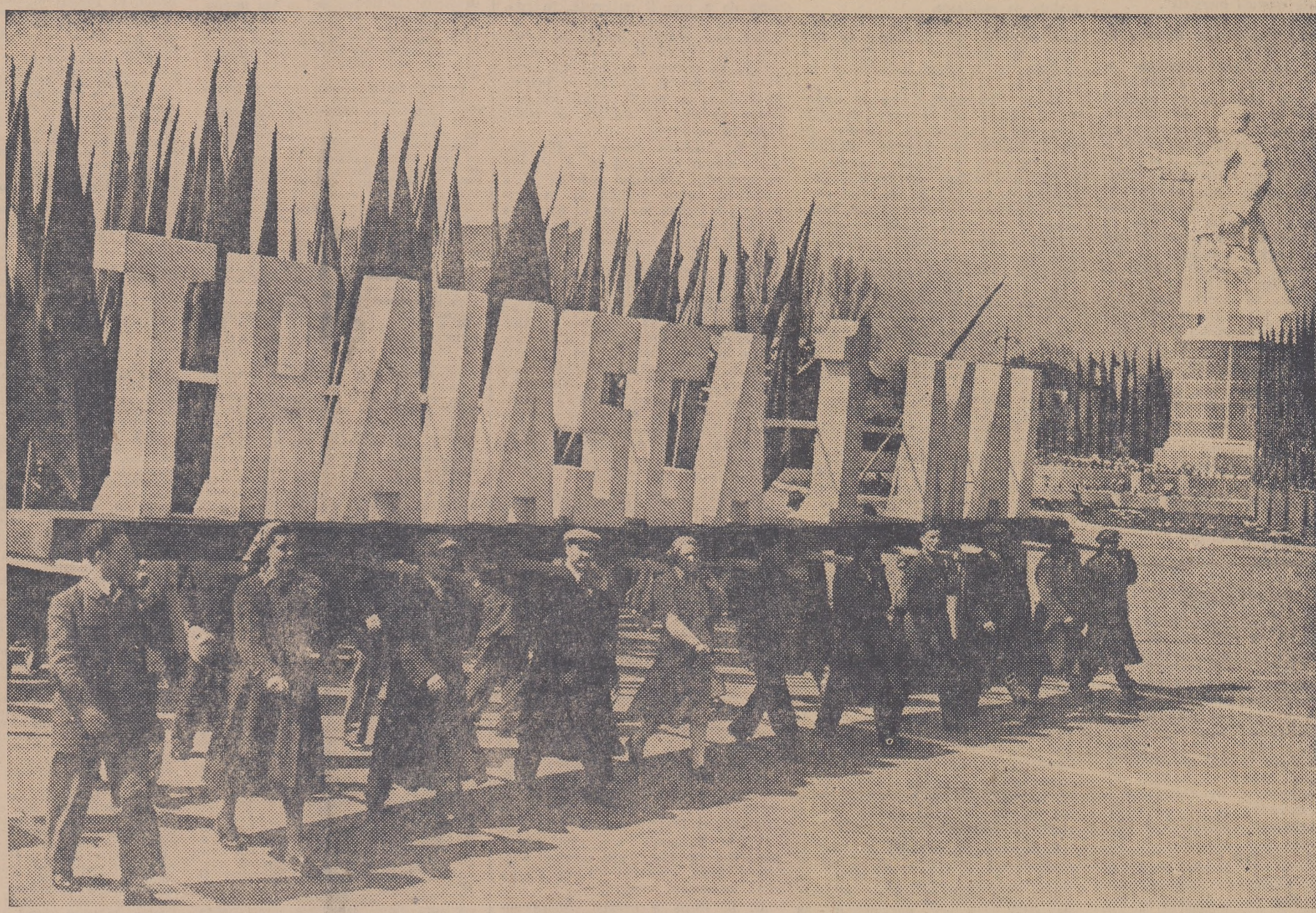
Pășim înainte!

Inima noastră e tinărar, iar privirea ni-e ageră, vie.
Înalt ne e țelul, iar brațul ni-e plin de țarie.
Sub steagul primăverii, uniți noi luptăm.
Pămîntul, cu pieptul gol, ne cheamă să-l apărăm.

Pășim înainte!

All Sardar Glafri
(Indian din Bengal)

In romînește de Petre Solomon

Pentru a unsprezecea oară primăvară

Ne aducem aminte bine de luna, de împăzimea aceluiași 1 Mai, primul 1 Mai liber, pe care-l am sărbătorit liber în țara noastră.

La Uzinele „23 August” s-a fabricat un nou tip de motoare de 120 C.P. iar la I.M.S. Cimpulung s-au fabricat țigere. Muncitorii de la mina de fier din Teluc au obținut în cinstea zilei de 1 Mai, în lunile martie și aprilie, însemnate cantități de minereu peste plan.

În Dobrogea cea arsd de soare și vesnic secetoasă, s-au plantat între 1950-1954, 3800 hectare cu perdele forestiere de protecție, care încadrează și adapostesc o suprafață de 75.800 hectare teren arabil. Cu toate că aceste păduri sînt încă foarte tinere, pămîntul adăpostit de ele a rodit mai bine, mai mult, față de cel neocrotit.

În sate se înfrîngea dispensare, creșe. Bibliotecile se îmbogățesc. O hotărîre apărută zilele trecute a-nunțat o scădere de prețuri, menită să ridice și mai mult nivelul de trai al oamenilor muncii.

Pe Bistrița au pornit plutășii, pentru că a venit primăvara. De zeci de ani pornesc ei așa, primăvara, din munții Dornei la vale, spre fabricile de cherestea, printre malurile stîncose, împănate, pe valurile cînd line, cînd năvalnice, zburătoare, ale Bistriței dar anul acesta barajele de pe Bistrița, Dorna și afluenții lor au fost reparate, malurile au fost consolidat, pentru ușurarea plutăritului, pentru evitarea oricărui primejdie.

Ca o pecete de soare, de lumină, se așează acest 1 Mai pe care îl sărbătorim peste atîtea împliniri și ca o chemare simțită adînc în inimă, care din ele pornește ca să răsune în afară, la alte și mai rodnice construcții.

Așa sărbătorește această zi toate popoarele libere din lume, așa e sărbătorită ea pe o treime din glob. În Uniunea Sovietică, liberatoarea noastră, țara căreia îi datorăm primăvara noastră ce ne cunoaște schimbare de anotimp, țara în care poporul construiește azi comunismul, așa e sărbătorit 1 Mai; în China, în care oamenii veacuri întregi au îndurat suferința joamei ca pe-o veșnică, neclintită osîndă, ei azi cunosc gustul bun al pînii și al libertății; în Germania democratică, în Ungaria, în Polonia, în Bulgaria, în Cehoslovacia și în Albania.

Sînt 65 de ani de cînd popoarele lumii au ales pentru prima oară ziua

de 1 Mai ca pe o zi de luptă, dere-vendicări, de proclamări ale unor drepturi pe care nu le aveau nicăieri pe lume: muncă pentru toți, libertate pentru toți, egalitate pentru toți oamenii. Și încă că o treime din glob a transformat această zi de luptă și protest, într-una de sărbătoare, de bilanț glorios, de planuri uriașe, de planuri de viață, de pace.

În țările unde popoarele sărbătorește în lanțuri ziua ce înseamnă primăvara pe care o așteaptă încă, această zi e solidarității internaționale a proletariatului înseamnă suferințe numărate în gînd, cu pumnii strînși, cu dinții încleștați. Înseamnă o trecere în revistă a nedreptăților, a șomajului, a lefurilor de mizerie, a salariilor și mai mici ale femeilor care, prestează totuși muncă egală, a proceselor în care depun martori mincinoși și sînt condamnați luptătorii cinstiți și nelnicșoși. Înseamnă teroarea poliției dezlănțuite pe urma lor, a agenților care spionează orice mișcare și pîndesc orice oțet de nemulțumire sau de revoltă, înseamnă exploatare și fîș.

În țările acestea, furtorii bunurilor, de care profită o mînd de oameni, sînt siliți să fabrice armament pentru un eventual război, dorit de acea mînd de oameni, război în care tot muncitorii ar fi trimiși să moară. Sînt siliți să pregătească propria lor pierzanie și a altor muncitori din lume, cu care sînt frați, a căror viață ar avea s-o trăiască și ei, a căror pildă ar avea s-o urmeze.

Popoarele însă nu și-au spus ultimul cuvînt în țările unde se semnează legi pentru înarmare, sau pacte de reînarmare.

Popoarele, libere și luminoase, sau în lăini, de care furtă o mînd de oameni, sărbătorește ziua de 1 Mai, ziua internațională a proletariatului, și cu gîndul la uriașul înfrîntare mondială, gîndesc toate în inima lor: libertate și pace, indiferent de lozincile războinice ale conducătorilor din țările imperialiste.

Sînt 65 de ani de cînd popoarele lumii au ales pentru prima oară ziua

de 1 Mai ca pe o zi de luptă, dere-vendicări, de proclamări ale unor drepturi pe care nu le aveau nicăieri pe lume: muncă pentru toți, libertate pentru toți, egalitate pentru toți oamenii. Și încă că o treime din glob a transformat această zi de luptă și protest, într-una de sărbătoare, de bilanț glorios, de planuri uriașe, de planuri de viață, de pace.

În țările unde popoarele sărbătorește în lanțuri ziua ce înseamnă primăvara pe care o așteaptă încă, această zi e solidarității internaționale a proletariatului înseamnă suferințe numărate în gînd, cu pumnii strînși, cu dinții încleștați. Înseamnă o trecere în revistă a nedreptăților, a șomajului, a lefurilor de mizerie, a salariilor și mai mici ale femeilor care, prestează totuși muncă egală, a proceselor în care depun martori mincinoși și sînt condamnați luptătorii cinstiți și nelnicșoși. Înseamnă teroarea poliției dezlănțuite pe urma lor, a agenților care spionează orice mișcare și pîndesc orice oțet de nemulțumire sau de revoltă, înseamnă exploatare și fîș.

În țările acestea, furtorii bunurilor, de care profită o mînd de oameni, sînt siliți să fabrice armament pentru un eventual război, dorit de acea mînd de oameni, război în care tot muncitorii ar fi trimiși să moară. Sînt siliți să pregătească propria lor pierzanie și a altor muncitori din lume, cu care sînt frați, a căror viață ar avea s-o trăiască și ei, a căror pildă ar avea s-o urmeze.

Popoarele însă nu și-au spus ultimul cuvînt în țările unde se semnează legi pentru înarmare, sau pacte de reînarmare.

Popoarele, libere și luminoase, sau în lăini, de care furtă o mînd de oameni, sărbătorește ziua de 1 Mai, ziua internațională a proletariatului, și cu gîndul la uriașul înfrîntare mondială, gîndesc toate în inima lor: libertate și pace, indiferent de lozincile războinice ale conducătorilor din țările imperialiste.

Sînt 65 de ani de cînd popoarele lumii au ales pentru prima oară ziua

Lucia Demetrius

1 Mai 1945

...Ne revărsăm pe străzi în lungi coloane și-orașu-ntinerii via în noi. Creșteam în mers, din mil la milioane și doar un val eram într-un șuvoi.

O, început de Mai, înaltă școală ce ne-ai deprins ades cu-al luptei rost! Ți-aduci aminte? Slove de cerneală simpatică, odată noi am fost,

ce încă-n timpul greu, aduși de spate, ca-ntr-o scrisoare către viitor purtam, luptînd, mesajul ce se poate citi în acest marș biruitor.

Și parcă-ntîia noastră primăvară se bucura de soare și de cer, ea, ce-a ieșit în stradă-ntîia oară din legea conspirației de fier.

Și cot la cot, în țara deșteptată ca dînr-un somn adînc, de fîntîrim, noi, ce ne presimțeam doar altădată, acum abia-nvățam — să ne privim!

Veronica Porumbacu

Cîntec de Mai

O, zi a libertății, zi în care Se-ncolonează-n marș măreț popoare Prin muncă înfrășite-n vezi de vezi Tu, sărbătoare a izbînzii noastre, Zi ce ridică la luptă marea oaste Spre-a rupe-ale sclaviei lanțuri reci!

Și cînd puterea clasei muncitoare E-un fluviu revărsat, lucind în soare, Iar steagul roșu flutură semeț! Iși suie primăvara seva vie Dar forța omenescă-n vijelie Înaltă-o primăvară mai de preț!

Scăpăratoarea lumii primăvară Din care viitoru-o să răsară: Al luptelor de azi prelung ecou, — Tu vei aduce pacea-n omenire Căci astăzi, într-a luptei îndrîjire, Se naște pe planetă omul nou!

Răzbește-acum imensa ta ostire Spre un mileniu plin de strălucire, Mai roșu, — sărbătoare de lumină Măreață Uniune, slavă ție! Tu ce conduci popoare-n bătălie Să cucerească pacea lor deplină.

Alfred Margul Sperbar
In romînește de Virgil Teodorescu

Lucrători din domeniul artei și literaturii! Oglindiți în creația voastră munca și lupta oamenilor muncii pentru construirea vieții noi, socialiste, pentru apărarea păcii! Luptați pentru un bogat conținut de idei și o înaltă măiestrie a operelor voastre!

(Din Chemările Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu prilejul zilei de 1 Mai 1955)

Odă la 1 Mai

O, zi de Mai, aceeași în fiecare an Și totuși bucuria în noi e-atît de nouă, Atît de nouă-i floarea de măr sau de castan Atît de noi, în ierburi, înții stropi de rouă.

Trec păsările-n șiruri, se-ntorc din miază-zi, Privelști noi le-așteaptă de fiecare dată, Cîntarea primăverii în larguri se trezi Lumina-i verde, grîul pe cimpuri și-o desfată.

E ceasul cînd deschidem ferestrele lăsînd Să năvălească-n hale și-n suflet boarea lină A vîntului de Mai — e ceasul cînd Accelerăm visarea și ritmul din uzină.

E ceasul cînd pe cimpuri, pe-ntînsul nesfirșit Purtam sămînta nouă a holdelor de mișne, E ceasul cînd se-nalță și arde la zenit Lucafulul de aur al păcii care vine.

O, zi de Mai, cu-ntregul neliniștitul stol De cîntece, de fete, de păsări călătoare, Tu, strălucеști prin vremuri ca un etern simbol, Al înfrășirii noastre și-al muncii creatoare.

Și dacă-n țări de noapte cătușele mai sînt — Se-apropie în zare văpaia dimineții Cînd peste-ntreg pămîntul va birui un cînt: Sculați în lumea-ntreagă voi oropsii ai vieții!

E ceasul grav cînd pomii ning flori peste livezi Sărbătorind triumful primăverii — E ceasul cînd cu steaguri ne revărsăm pe străzi În șiruri mari ca valurile mării.

A. E. Baconsky

Uzina nouă

Vezi, schelele uzinei sînt roșii, de jăratec, Și-n orice cărămidă din zidul ei, îmi pare Că ard ca o lumină iubiri mistuitoare A celor ce-au clădit-o cu braț îndeminatec.

Îmi pare-o cetate uzina vuitoare, Enormul horn în mijloc, cu trupul subțirătec E parc-un plop spre toamnă, ce-a împietrit sălbatec Sîndu-și nalt și mîndru făptura către zare.

Dar undeva-n adîncul uzinei uriașe Prind din vîpăi înalte unelte să se nască Și zeci și mii de oameni prin halele trufașe

Înceagă din ojeluri, din dragoste încheagă Unelte care miine, sub mina omenescă, Și-or răspîndi puterea în patria întregă!

Rusalin Mureșanu

Discuții asupra problemelor esteticii

la Institutul de filozofie al Academiei de Științe a U. R. S. S.

La Institutul de filozofie al Academiei de Științe a U. R. S. S. a avut loc o discuție consacrată lucrării acad. Todor Pavlov, președinte al Academiei de Științe R.P. Bulgaria, "Probleme estetice marxiste".

Discuția asupra acestui esopit din lucrarea acad. T. Pavlov a început printr-un cuvânt introductiv rostit de autor, care a subliniat însemnătatea colaborării culturale și științifice bulgaro-sovietice, precum și mulțumirea că lucrarea sa este supusă discuției înainte de publicare.

La discuții au luat parte colaboratorii științifici al Institutului de filozofie al Academiei de Științe a U. R. S. S. și al altor instituții și institute de știință și artă.

Discuția a avut două părți: una dedicată problemei esteticii și alta problemei esteticii marxiste. În prima parte s-a discutat despre natura și rolul artei, iar în a doua parte s-a discutat despre estetica marxist-leninistă.

Discuția a fost moderată de profesorul de filozofie G. E. Glezerman, care a prezentat o analiză teoretică a problemelor de bază ale esteticii. Considerând că deosebit de valoroasă par- tea consacrată problemei specificului artei, el a subliniat sfera de activitate a artei ca fiind definită în raport cu obiectul și subiectul ei.

În legătură cu teza privind funcțiile estetice ale animalelor, care a dat naștere la mai multe observații critice, vorbitorul a considerat că ar fi fost mai just dacă autorul ar fi pus problema percepției obiective a fenomenelor realității, pe care omul social le apreciază în lumina idealurilor sale estetice.

Discuția a fost continuată de profesorul de filozofie P. S. Trofimov, care a prezentat o analiză teoretică a problemelor de bază ale esteticii. Considerând că deosebit de valoroasă par- tea consacrată problemei specificului artei, el a subliniat sfera de activitate a artei ca fiind definită în raport cu obiectul și subiectul ei.

Discuția a fost moderată de profesorul de filozofie G. E. Glezerman, care a prezentat o analiză teoretică a problemelor de bază ale esteticii. Considerând că deosebit de valoroasă par- tea consacrată problemei specificului artei, el a subliniat sfera de activitate a artei ca fiind definită în raport cu obiectul și subiectul ei.

Discuția a fost moderată de profesorul de filozofie G. E. Glezerman, care a prezentat o analiză teoretică a problemelor de bază ale esteticii. Considerând că deosebit de valoroasă par- tea consacrată problemei specificului artei, el a subliniat sfera de activitate a artei ca fiind definită în raport cu obiectul și subiectul ei.

"Nuvele"

În două jumătăți de secol, în literatura noastră, au apărut două romane de mare importanță: "Jules Verne" și "Antimipări neobisnuite".

Într-un volum recent apărut, intitulat "Jules Verne: Opera lui Jules Verne", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Într-un volum recent apărut, intitulat "Antimipări neobisnuite", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Într-un volum recent apărut, intitulat "Jules Verne: Opera lui Jules Verne", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

"Influente folclorice în poezia vedică"

Într-un volum recent apărut, intitulat "Influente folclorice în poezia vedică", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Într-un volum recent apărut, intitulat "Influente folclorice în poezia vedică", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Într-un volum recent apărut, intitulat "Influente folclorice în poezia vedică", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Într-un volum recent apărut, intitulat "Influente folclorice în poezia vedică", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Răsfăind revistele

Note despre o schiță interesantă

M-a lăzbit o frază, banală în fond, pe care am citit-o cam după primele pagini în schița lui Eugen Barbu, "Munca de jos", din ultimul număr al "Vieții românești".

Într-un volum recent apărut, intitulat "Răsfăind revistele", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Într-un volum recent apărut, intitulat "Răsfăind revistele", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Într-un volum recent apărut, intitulat "Răsfăind revistele", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Într-un volum recent apărut, intitulat "Răsfăind revistele", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Într-un volum recent apărut, intitulat "Răsfăind revistele", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Într-un volum recent apărut, intitulat "Răsfăind revistele", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Într-un volum recent apărut, intitulat "Răsfăind revistele", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Veră Călin: "Articole de critică"

Veră Călin este o scriitoare talentată care a scris numeroase articole de critică literară. Într-un volum recent apărut, intitulat "Articole de critică", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Veră Călin: "Articole de critică"

Veră Călin este o scriitoare talentată care a scris numeroase articole de critică literară. Într-un volum recent apărut, intitulat "Articole de critică", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Veră Călin: "Articole de critică"

Veră Călin este o scriitoare talentată care a scris numeroase articole de critică literară. Într-un volum recent apărut, intitulat "Articole de critică", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Veră Călin: "Articole de critică"

Veră Călin este o scriitoare talentată care a scris numeroase articole de critică literară. Într-un volum recent apărut, intitulat "Articole de critică", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Veră Călin: "Articole de critică"

Veră Călin este o scriitoare talentată care a scris numeroase articole de critică literară. Într-un volum recent apărut, intitulat "Articole de critică", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Veră Călin: "Articole de critică"

Veră Călin este o scriitoare talentată care a scris numeroase articole de critică literară. Într-un volum recent apărut, intitulat "Articole de critică", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

Veră Călin: "Articole de critică"

Veră Călin este o scriitoare talentată care a scris numeroase articole de critică literară. Într-un volum recent apărut, intitulat "Articole de critică", se prezintă o analiză detaliată a operei sale, de la primele sale opere până la cele mai recente.

UN OM DINTR-O MIE...

Campul era trist. Tristi erau si ochii copilului de cinci ani care privea prin geamul...

Ar fi destinații? Tot n-ar fi înțelese. Ce putea să fie el la anul acela...

În cariera de la subsoletul birourilor. La-și dăduse seama că...

Astăzi, uzina în care lucrează este liberă, de necunoscut. Și-a schimbat numele...

În sfârșit, bine să ai înțeles. Otfă bătrânil și se-nțepta spre birou...

— Sezi, Kaptalan-baci, îl pofti Ianoș. — Ascultă, măi Ianoș, spuse în cele din urmă...

— Ascultă-mă, Kaptalan-baci, începu bătrânelul serios. Va să zică știi totul. Și despre scrisoare...

— Cum să te mint. — Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si de ce n-ai avut încredere în tine, feciorele? — Intreb-o pe dînsa, răspuse jignit Ianoș.

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

— Si în timp ce o poddeau lacrimile, bătrânelul se întorcea din nou și cânta imnuri...

„MARİKA”

P e strada Raza Sorozului, îndată după „Alimentara” din colț, într-o căsuță îmbrăcată în vișo sălăbăce, jocuscăle Kap-talan-baci, muncitor feroviar.

— Ia, vino-ncoace puțin, feciorele. „Măăă, dar familiar mai ești, Dumitrel” se minună bătrânelul singur, când își dădu seama că-l tușise pe fîntăr.

— Te-ai atins de vreau sac, ești plin de făină. Și spuse Kaptalan-baci și-i îndreptă și nodul cravatei.

— Vin de la brutărie. — îi răspuse bătrânelul încurcat, trăgînd cu ochiul pe furis spre magazinul de-alături, nu cunova să-l vădă careva cum îl dăchisește bătrânelul asta.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna. Apoi trecu în grădinița cu flori și-l tușe cu briceagii cei mai frumoși transalvărești.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază. Făcu repede un buchet și-l punse în mîna făcîndu-l.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

— Dar n-ai mers chiar așa de ușor, căci bătrânelul îi împinse în ogradă. — Uite-luce, bombăni el. Așa se vine, cu mîna goală? Bine că n-ai venit cu cozonacii-n mîna.

— Săraca lelea Anuța, de-l ar vedea, ar apuca-o disperarea, căci bătrânelul nu-l îngăduia niciodată să rupă măcar una din florile lui preferate, ca să le pună în vază.

COPIIUL UZINEI

V-aș ruga, iubii cititori, ca la 1 Mai să căutați pe Catrin Ștefan. Să-l căutați în mijlocul uriașelor coloane de manifestanți...

Am intrat în atelier vreo patru tineri. Am aflat că-s elevi de la școala profesională și că au venit pentru repararea în secție. Eu locuim la muncă...

de grău, pe cîmpuri, ori pe sub pomii de pe marginea șoselei. Uneori era singur cîl vedeai cu ochii. Nici nu știa unde duce șoseaua...

Utemistul CATRIN ȘTEFAN. Desen de ROSS

— Ce-i pînea la care lucrăți? — I-am explicat că-i pompă de ulei.

Nu-mi căl văd că la o surbolență și s-aplecă lîngă mine. M-am uitat la ceilalți elevi. Stăteau de vorbă și se uitau cu oarecare uimire în jurul lor...

— Mi-a fost deajuns să aud cele câteva cuvinte ale lui Frunză Șerăfim, ca să înțeleg că adolescentul acela își merita pe deplin porecla de „copilul uzinei”...

— Mi-l arăta. A făcut două salturi cu parasuta din turnul bazei sportive „23 August”. Mi-a arătat și brevele G.M.A. Mi-a arătat și brevele G.M.A. Mi-a arătat și brevele G.M.A.

— Mi-a fost deajuns să aud cele câteva cuvinte ale lui Frunză Șerăfim, ca să înțeleg că adolescentul acela își merita pe deplin porecla de „copilul uzinei”...

— Mi-a fost deajuns să aud cele câteva cuvinte ale lui Frunză Șerăfim, ca să înțeleg că adolescentul acela își merita pe deplin porecla de „copilul uzinei”...

— Mi-a fost deajuns să aud cele câteva cuvinte ale lui Frunză Șerăfim, ca să înțeleg că adolescentul acela își merita pe deplin porecla de „copilul uzinei”...

— Mi-a fost deajuns să aud cele câteva cuvinte ale lui Frunză Șerăfim, ca să înțeleg că adolescentul acela își merita pe deplin porecla de „copilul uzinei”...

— Mi-a fost deajuns să aud cele câteva cuvinte ale lui Frunză Șerăfim, ca să înțeleg că adolescentul acela își merita pe deplin porecla de „copilul uzinei”...

— Mi-a fost deajuns să aud cele câteva cuvinte ale lui Frunză Șerăfim, ca să înțeleg că adolescentul acela își merita pe deplin porecla de „copilul uzinei”...

Nu-s vorbe goale, nu-s vedenii

N u-s vorbe goale, nu-s vedenii și nu sînt născociri anume. E visul lumii de milenii. Să înflorească porac-n lume. Să plară ce-i sortit să plară și să se-arate-o primăvară. Cu zile lungi, cu zile bune, Din răsărit în soare-apunus. Să nu se-audă zvon de spadă, Să nu răsunе glas de arme, Să cadă tot ce-l dat să cadă și zidul putred să se darne. Sămînța vremii minunate. Urcându-și tîmbara tulpînă, Și-aci a prins să se arate. Cu mugur roșii în lumină. Și mugurii ca niște focuri. Vor înflori și-n alte locuri.

Și peste tot va fi armîndei Și pace fi-va pretutîndei. Dar vînd singe tar să se prelingă, Și-ascute ghiarele jivine, De singe buza vrea să-și lîngă. Cumplîși căpăcui ai firii Visează moartea omenirii Și jîndulesc, cu fața sumbră, Istoria s-o tragă-n umbră. ...Și mina pe trăgaci li-l gata. Amarnică le-o fi răspalata. S-o căci dacă vor n-o face: Nici arma noastră n-o să tacă.

Victor Tulbure

ARTA TRADUCERII

Traducerile sînt de o mare însemnătate în aducerea și înțelegerea relațiilor de prietenie dintre popoare.

Prin traducerea capodoperelor lor literare, popoarele ajung să se cunoască mai bine între ele, să se simtă unele pe altele, să-și priceapă unele valori particulare și să se împrietenească și mai mult.

La noi, în trecut se răspîndise pănera că traducerea este o treabă ușoară care nu cere nici talent, nici experiență, nici trageri de inimă.

Traducerile, de obicei, erau pe vremuri încredințate unor oameni fără vocație, semidocti sau chiar inculti, care știau cu aproximație o limbă străină — de obicei franceza — și știau după ureche și fără adîncime, o românească neliterară.

Traducerea este un act de creație. Crezi din nou, în limba ta, o operă literară străină. Traducerea cere nu numai talent și cunoașterea temei, ci și o bună cunoaștere a limbii străine în limbă ta.

Există o artă a traducerii. Traducerea liberă nu este o treabă ușoară și subalternă.

Traducerea este un act de creație. Crezi din nou, în limba ta, o operă literară străină. Traducerea cere nu numai talent și cunoașterea temei, ci și o bună cunoaștere a limbii străine în limbă ta.

Există o artă a traducerii. Traducerea liberă nu este o treabă ușoară și subalternă.

Traducerea este un act de creație. Crezi din nou, în limba ta, o operă literară străină. Traducerea cere nu numai talent și cunoașterea temei, ci și o bună cunoaștere a limbii străine în limbă ta.

Există o artă a traducerii. Traducerea liberă nu este o treabă ușoară și subalternă.

este bun, dacă e rea, iar traducătorul este complet ignorant, ca și cum traduceră ar fi anonimă. Cel puțin în emisiunile de la Radio, această ultimă trăsătură pare să fie chiar un obicei, adică îndrăcînat. De multe ori la emisiunea care poartă titlul de Lecturi literare, auzi recitîndu-se traduceri în versuri din poezii străine, fără ca să se spună cine le-a făcut. Se dă numele actorilor care le recită, dar despre cei care și-au bătut capul ca să lucreze aceste traduceri — nici un cuvînt!

Poeziile cu căzut gata traduse din luna sau din calea lactee pe unde posturilor noastre de radio.

dar să ne întorcem la critica literară. S-a pomenit de multe ori despre sentimente, de gânduri, de senzații, ceea ce interesează nu mai este identitatea cuvintelor care trebuie să exprime exact un lucru concret, percepție sau simțire.

Există o artă a traducerii. Traducerea liberă nu este o treabă ușoară și subalternă.

Există o artă a traducerii. Traducerea liberă nu este o treabă ușoară și subalternă.

Există o artă a traducerii. Traducerea liberă nu este o treabă ușoară și subalternă.

Există o artă a traducerii. Traducerea liberă nu este o treabă ușoară și subalternă.

Există o artă a traducerii. Traducerea liberă nu este o treabă ușoară și subalternă.

Există o artă a traducerii. Traducerea liberă nu este o treabă ușoară și subalternă.

Există o artă a traducerii. Traducerea liberă nu este o treabă ușoară și subalternă.

Există o artă a traducerii. Traducerea liberă nu este o treabă ușoară și subalternă.

le transmite cititorilor prin mijloacele limbii materne, păstrîndu-și totodată personalitatea sa.

„Acesta ultimă frază trebuie menționată în chip deosebit. Traducerea trebuie făcută cu personalitate, cu adîncime, ea este o operă de interpretare, nu o simplă operație de decalat, cuvînt cu cuvînt, a originalului.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

Traducătorul de poezie trebuie, în principiu, să păstreze ritmul originalului: ritmul dă, în bună parte, tonul unei poezii. Să traducă cu rime dacă sînt rime în original, dar să nu pună rime dacă originalul e în versuri albe.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

„Să ne oprim puțin la traducerea de versuri, domeniu în care arta traducerii are prilejul să se arate în toată plenitudinea mijloacelor ei.

Și el visează că în depărtare în larg, unde soarele răsare, Pe-o stîncă-nherbtată să stîngher Un trist și mîndru palmier!

Cred că această ultimă versiune este mai nimerită. Iambul, cu mișcarea lui, domoală, și gravă, adăușoasă și învîltoare, e mai potrivită cu conținutul acestei poezii, vădătoare și melancolice decât amfibrahul care în românește sună repetit, gîfîit și sacadat.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia. Traducătorul trebuie să se slăsească să transpună în limba lui tonul originalului. Traducerea lui să sune în limba lui așa cum cîntă în limba originală. Să se gîndească mereu să dea o poezie pe care ar putea s-o semneze autorul, dacă ar scrie românește.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

„Trebuie să adaug că tonul unei poezii nu este dat numai de ritm, ci și de stîlul general al poeziei, de sunetul deosebit pe care-l are și care este unic, numai al poetului aceluia și nu al altuia.

Sărbătorire

Noaptea încă Doarme firea! Dar pe nevăzute clape Parc-azi crescînd vîruia Unei revărsări de ape.

Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

„Nu s-or revărsa cu zorii Repezi aperiți vadul străzii Ci — în cinstea sărbătorii, Lungi coloane-ale parăzii.

De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

Mîndru-n rînd cu oclari Piejii largi trecuse pragul Sper abstrastele frunzi Floriturindu-și roșu steagul.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

Mîndru-n rînd cu oclari Piejii largi trecuse pragul Sper abstrastele frunzi Floriturindu-și roșu steagul.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

„De atîtea ori, în ceasul Revărsării spre tribune Apăsat bătuse pasul Tînerete să răsun.

Flux și reflux în Țara Bîrsei

Int ceasuri din noaptea, cînd peste Țara Bîrsei se așterne liniștea adîncă, neîntermită.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

Flux și reflux în Țara Bîrsei

ma stație, ajung cu o jumătate de oră, cu o oră, sau chiar mai mult, înainte de începerea lucrului.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

Flux și reflux în Țara Bîrsei

ma stație, ajung cu o jumătate de oră, cu o oră, sau chiar mai mult, înainte de începerea lucrului.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

Flux și reflux în Țara Bîrsei

ma stație, ajung cu o jumătate de oră, cu o oră, sau chiar mai mult, înainte de începerea lucrului.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

Flux și reflux în Țara Bîrsei

ma stație, ajung cu o jumătate de oră, cu o oră, sau chiar mai mult, înainte de începerea lucrului.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furtună răsunînd pe deasupra munților, apropiindu-se și pierzîndu-se din nou.

Flux și reflux în Țara Bîrsei

ma stație, ajung cu o jumătate de oră, cu o oră, sau chiar mai mult, înainte de începerea lucrului.

„Un vînt aspru încearcă uneori să treacă prin strîmnicul de rouă, răbăte ca o furt

CANCERUL O MENIRII

INTILNIRI CU CITITORII

Nu trebuie pus globul la microscop. Nu-s necesare lentile, radiografi planetare, ca să convingi poezii, nepoșii, că există un cancer al lumii care, undă apare, mântincă, roade, frumusețea vieții.

Știm să umblăm cu civilizațiile-aceste că doar nu e pentru prima oară; Pielele Roșii pot s-o ateste (mai sînt cîțiva reprezentanți cari ne-au scăpat.) O, nu e pentru prima oară, cu civilizațiile e o treabă ușoară iar insula Creta e-n mîni bune.

„Nimic nu-i mai frumos decît coralul, Al mărilor por-leacul canin Într'îl în buza cerului senin, Cînd îl călește soarele și valul, Nimic nu-i mai frumos decît coralul!

Atolul, marea, luna, luna, Mi le-am dorit din totdeauna!

Cît despre sentimentele voastre, păstră-le sănătoase și faceți ce vreți cu ele!

El, tocmă asta e, domnule Dupont, că nu putem face ce vrem cu sentimentele noastre pentru că

Să luăm de pildă, e insulă-n Pacific ca o orbidee-nerustată în frunza cea verde-oceanului... E Hawai, Hawai, Honolulu Baby, e Hawai, cu havaleni și havalene care cîntă din havalene (cel puțin, așa spun filmele americane) și-n mijlocul orbidei — un vierme. Există-o insulă-n Pacific, și-nfrîpă-n ea — o bază militară.

Oam așa ne spune generalul, să zicem Murray, și noi îl credem, se-nțelege. Cea mai bună dovadă sînt urmele civilizației aztece.

— Nu e și părerea mea, spune soldatul Jim. Ceea ce am făcut cu Pielele Roșii e o adevărată porcărie de care noi, americanii cîștigăm, roșim.

„Ei, da... Aici e o controversă.

E de văzut cîtă dreptate are poetul evazionist Cutare cînd ce nu vede el e tocmal baza peisajului, e baza militară, e caria dentară, e cancerul care mîinează priveștiștea, bucată cu bucată, de pe fața pămîntului?

Se poate, domnule poet exotă, să pierzi din vedere tocmă ce e mai „străin” în adevăratul înțeles al cuvîntului?

a fost odată un băiat și o fată, el era un băiat cumsecade, se numea Hans sau Kurt (avea un nume simplu și scurt) fata se numea Grete (Grete se numesc atîtea fete) și într-o vîră plîmă de iarbă și de albine în oare străda friga ca o plîmă, au luat-o pe-o cărare de la marginea orașului, pe o cărare care ducea la o piatră anume, o piatră a cărei legendă spunea că îndrăgostiții care se-asează pe ea se căsătoreau în curînd...

Ce e „o bază militară”? Problema ne e foarte clară. La această întrebare, dumneelor, Rockefeller — regele uraniului Morgan — regele plutoniului Dupont — regele tritiului au un răspuns al lor, cînd spun:

Să ascultăm ce spune o pădure din Peloponez sau, cum s-ar spune, partea adversă.

Ca să descoperi baza militară nu-ți trebuia un microscop sau o lupă ci doi ochi obișnuiți, de treabă, ca ai cetățeanului american care întreabă: „Ce caută America în Europa,

Vara frigă, gura fetei frigă și gîtul ei avea gustul florii și părul ei, de culoarea albinelor, mirosea a fin.

Vara curgea încetă ca un fluviu bătrîn...

„Peste-o săptămînă, din nou aici, iubita mea...”

„O bază militară este un lucru foarte bun. Baza militară e un fel de bază pe care se bazează concepțiile noastre despre lume. Baza militară e o binefăcătoare, o binecuvîntare și-o onoare pentru rzele insule primitive și fără nume, pentru măruntele rase inferioare, baza e o mistune civilizatoare și o cheazășie pentru prosperitatea insulelor sărace, (așii de sărace în zahăr, în fructe, în aur) a cheazășie că vor fi bogate în tunuri și trupe aeroperutate, Prosperității Securității!”

Era o pădure de măsline. În zorii, soarele răsărea din mare ca un imens potir plin cu lavă, și virturile măslinei se umplceau

„Ce caută America în Europa,

Dar peste-o săptămînă, poteca nu mai era, în jurul ei se-impleșea un gard de sîrmă ghîmpată și pe o tăbliță scria „VERBOTEN”; piatra era mînată, legenda ruptă-n bucăți, și căsătoria a fost amînată; Grete a-nceput să scrie scrisori pentru că Hans a fost chemat în armată...

Răspunsul de mai sus îl dau trei regi de la Apus al uraniului, al plutoniului, al tritiului, (Uranul, Plutonul și Tritu nu sînt trei zei ai antichității ci ai radio-activității)

— și astfel, orbideea Hawaiului s-a-mbolnăvit de cancer.

Nu trebuie pus globul la microscop. Nu-s necesare lentile, radiografi planetare, ca să convingi poezii, nepoșii, că există un cancer al lumii care, undă apare, mântincă, roade, frumusețea vieții.

Nu, nu putem face ce vrem cu sentimentele noastre, Poezii tehniceori umbliă cu capul în nori dar Dupont de Nemours are pictoarele pe pămînt, (deși circuitul mai mult cu-automobilul); de altfel, mîine poetul care afirmă că numai insulele de corali sînt frumoase, pădurile, apele, stelele, frumoasă e și o firmă de neon abstrahu, pe firmamentul scrii frumoase sînt și bratele, frumos e și un automobil ultim-tip, ba uneori un ceas Universal-Genève e mai frumos ca o clepsidră cu nisip.

O, da, frumoasă-i tehnica!

— și astfel, orbideea Hawaiului s-a-mbolnăvit de cancer.

Nu trebuie pus globul la microscop. Nu-s necesare lentile, radiografi planetare, ca să convingi poezii, nepoșii, că există un cancer al lumii care, undă apare, mântincă, roade, frumusețea vieții.

Deci, să luăm automobilul și să ne deplasăm pînă-n biroul domnului Morgan,

Deci, să luăm automobilul și să ne deplasăm pînă-n biroul domnului Morgan,

Nu trebuie pus globul la microscop. Nu-s necesare lentile, radiografi planetare, ca să convingi poezii, nepoșii, că există un cancer al lumii care, undă apare, mântincă, roade, frumusețea vieții.

Da, iarăși o bază, din nou o bază, nici mai proastă, nici mai brează ca aceea din Hawai. Ce frig e-n Groenlanda-n luna mai! Ce cald e în decembrie-n Hawai! „Dar pentru o bază militară nu contează vremea de afară

Un covor cît un parocă acoperă parchetul, fotoliile au plușuri aurii și violete, pe biroul masiv strălucește un cristal cît un patinoar, pretutîndeni sînt butoni de fildeș, minere de nichel; așezi pe un buton, minierul se mișcă fără zgomot, se deschide un canal și apar sertarele, așezi pe-un alt buton, se deschid sertarele și apar dosarele și apar dolarii și apar acțiunile;

Un covor cît un parocă acoperă parchetul, fotoliile au plușuri aurii și violete, pe biroul masiv strălucește un cristal cît un patinoar, pretutîndeni sînt butoni de fildeș, minere de nichel; așezi pe un buton, minierul se mișcă fără zgomot, se deschide un canal și apar sertarele, așezi pe-un alt buton, se deschid sertarele și apar dosarele și apar dolarii și apar acțiunile;

Zăpada-i albă-n Groenlanda și marea-i verde ca lavanda. Săgețile soarelui se ciocnesc de ghețari verticali pe țărni fac plajă morskă planturoasă cu capul lor de șamural bătrîn și-n zăpada curată — o pată, o rană. Groenlanda a fost aflișată căci s-a înfrîp în ea o bază militară-americană.

— așa se face că și Groenlanda suferă de cancer.

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Val, frumoase insule Hawai, Morgan v-a pus gînd rău. Și nu numai vouă, ci și insulelor Canare și Filipinelor, și Okinawei, și Maltei, și Islandei, vai, vai, frumoase insule Hawai, cercul se strînge în jur, are treabă cu voi domnul Dupont de Nemours, vrea să vă-mbolnăvească de cancer...

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Nu trebuie pus globul la microscop. Nu-s necesare lentile, radiografi planetare, ca să convingi poezii, nepoșii, că există un cancer al lumii care, undă apare, mântincă, roade, frumusețea vieții.

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Val, frumoase insule Hawai, Morgan v-a pus gînd rău. Și nu numai vouă, ci și insulelor Canare și Filipinelor, și Okinawei, și Maltei, și Islandei, vai, vai, frumoase insule Hawai, cercul se strînge în jur, are treabă cu voi domnul Dupont de Nemours, vrea să vă-mbolnăvească de cancer...

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Nu trebuie pus globul la microscop. Nu-s necesare lentile, radiografi planetare, ca să convingi poezii, nepoșii, că există un cancer al lumii care, undă apare, mântincă, roade, frumusețea vieții.

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Nu trebuie pus globul la microscop. Nu-s necesare lentile, radiografi planetare, ca să convingi poezii, nepoșii, că există un cancer al lumii care, undă apare, mântincă, roade, frumusețea vieții.

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Nu trebuie pus globul la microscop. Nu-s necesare lentile, radiografi planetare, ca să convingi poezii, nepoșii, că există un cancer al lumii care, undă apare, mântincă, roade, frumusețea vieții.

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Nu trebuie pus globul la microscop. Nu-s necesare lentile, radiografi planetare, ca să convingi poezii, nepoșii, că există un cancer al lumii care, undă apare, mântincă, roade, frumusețea vieții.

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Nu trebuie pus globul la microscop. Nu-s necesare lentile, radiografi planetare, ca să convingi poezii, nepoșii, că există un cancer al lumii care, undă apare, mântincă, roade, frumusețea vieții.

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Nu trebuie pus globul la microscop. Nu-s necesare lentile, radiografi planetare, ca să convingi poezii, nepoșii, că există un cancer al lumii care, undă apare, mântincă, roade, frumusețea vieții.

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

J. D. Rockefeller Desen de PERAHIM

de aur lichid și cu cît soarele urca pe cer înainte, au așii aurul curgea pe trunchiurile măslinei ca o rășină fierbîntă, pînă se făceau bălți de lumină în iarbă... Alt meșter decît natura nu lucrase la această operă de artă și cîțiva generali din S.U.A. — acordînd că e nevoie de o mină de om — au hotărît să facă un aerodrom, să taie măsline, să tundă iarbă, și așa mai departe...

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

Dar iată ce s-a întimplat. Un lucru-ntre-adevăr neașteptat: mamele din Peloponez au venit și-au legat de fiecare trunchi de măsline un prunc, și-au spus: „Dacă vreți să țîiați copacii, țîiați și copiii; copiii și copacii sînt ai noștri, aerodromul e al nostru, lăsați-l cu voi cînd plecați!”

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

E și aici o controversă, dacă observați, între generalii din S.U.A. și mamele din Peloponez.

— Eu sînt de partea mameilor, spune soldatul Jim, Aerodromurile sînt pentru război, dar eu s'nt pentru pace și n-am să țai copiii și n-am să țai copacii.

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

O, e totu-așii de împedat... Există un cancer al lumii pe care încearcă să-l generalizeze generalii din S.U.A. ca să roadă și să rupa frumusețea vieții...

În aceste condiții, e de văzut cîtă dreptate are poetul evazionist Cutare în volumul său intitulat „Atolul”, cînd scrie textual despre corali:

Și-ntunci, generalul, să zicem Murray, întreabă la rîndul lui: „Dar vasele chinezești ce caută-n mările Chinei? Ce caută italienii în Italia și francezii la Paris?”

În mijlocul naturii sau în mijlocul hîrîșilor, un stilon e în stare de multe acte. Un stilon semnăază pacte sau explodează în mina copiilor, dar ce orice ar semnăa, cu un obuz, nimic și nimeni nu poate să ne convingă că boala asta — cancerul — e incurabilă...

Eroare, mister Morgan, eroare. Leacul cancerului e cunoscut de popoare și putem feri de cancer organismul lumii, domnule propagandist al climii, domnule mestecător al gumii!

Nu e nevoie să pui globul la microscop. Se vede cu ochiul liber, lămurit, în lume leacul acestui cancer a fost descoperit încă din neuitatul an o mie nouă sute și șaptesprezece cînd o șesime a globului s-a însănațit și există azi peste un miliard de activiști împotriva cancerului.

Ei sînt pretutîndeni în lume, chiar și în cetățile în care cîteva perechi de mîini murdare lucrează-ntru moarte; Ei sînt aproape, ei sînt departe: în Nordul polar pe stațiuni în derivă, sau pe fîrme solar al mării, sălind și făcînd să se-apele de roadă, brațul supt al crăci; milioane și milioane de oameni vor pace, un miliard de oameni trăiesc și creează în numele păcii

La ei, pe uzina atomică strălucitește roșia stea — cheazășie că lumea nu se poate-ntunece și că vor fi păstrate petalele orbideei Hawai cîmpul cel tînr din Mai zăpada curată a Nordului sîrutu-ndrăgostiților memoria popoarelor pădurile scîldate-n aur tehnica usurînd viața omului roșul mărgan al oceanului energia atomului plutoniul, uraniul și tritiul (dar fără Dupont de Nemours) al lumii zîmbet pur ne-ogînzile brumii — și frumusețea lumii și frumusețea lumii...

Nina Cassian

La Clubul Sindicatului muzicilor din învățămînt din B-dul 6 Martie, a avut loc joi, 21 aprilie, o întîlnire între colectivul redacțional al „Gazetei literare” și cadrele didactice din Capitală.

Din partea colectivului redacțional al revistei au participat: Zaharia Stancu, Veronica Porumbacu, Marcel Bresașu, Eusebiu Camilar, George Macovescu, Dumitru Mircea.

La discuțiile purtate, participanții la constatare au arătat în ce măsură articolele din „Gazeta literară” îi ajută în munca lor, și au făcut o serie de propuneri.

Numeroși vorbitori au cerut ca scriitorii să ogîndească în operele lor munca pe care o desfășoară cadrele didactice în educarea tinerii generații.

De asemenea, s-a cerut ca scriitorii să se preocupe de descrierea frumuseților țării pentru a pune la îndemna școlărilor materiale care să contribuie la cultivarea dragostei pentru pămîntul patriei noastre. Cîțiva participanți la discuție au pus problema informărilor privind viața culturală din întreaga țară și a știrilor despre literatura contemporană a tuturor popoarelor.

Luni, 25 aprilie, în sala „Studio” a Teatrului Național „I. L. Caragiale”, a avut loc întîlnirea dintre scriitorul Ion Marin Sadoveanu și cititorii romanului său: „Sfîrșit de veac în București” organizată de Biblioteca Centrală a Sfatului Popular al Capitalei și Editura de Stat pentru Literatură și Artă.

Reuniunea a fost prezidată de M. Barna, directorul Bibliotecii Centrale a Sfatului Popular al Capitalei.

După prezentarea cărții și a autorului, făcută de Mihnea Fuleașcu din partea Editurii de Stat pentru Literatură și Artă, au pus întrebări: Dorina Bădescu, Boldița Lupu, Z. Șerbanescu, V. Udrea și alții.

A răspuns scriitorul Ion Marin Sadoveanu, arătînd cum a lucrat la elaborarea romanului său, explicînd totodată absența eroilor pozitivi, și precizînd că va încerca să suplîneasă această lacună în ce de al doilea volum al acestei opere, volum la care lucrează în prezent.

Întîlnirea a luat sfîrșit cu un program artistic executat de ansamblul Sfatului Popular al Capitalei.

În cadrul manifestărilor organizate de Uniunea scriitorilor din R.P.R. „întîlniri cu cititorii”, vineri, 29 aprilie, ora 17, scriitorul Aurel Baranga, laureat al Premiului de Stat, va sta de vorbă cu cititorii săi.

Întîlnirea va avea loc la Bibliotecă nr. 17 din B-dul General Magheru nr. 6.

La Casa scriitorilor

Marți, 26 aprilie, la Casa scriitorilor a avut loc o plenară a secției de traducători ai Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Tov. profesor universitar Tudor Vlașu a vorbit despre „Probleme de limbă și stil în arta traducerii”.

După expunere, au urmat discuții.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

Zilele acestea o delegație numeroasă de profesori și studenți, membri ai cercurilor științifice de literatură și limbă romină de la Facultatea de filologie din Iași, s-au întîlnit cu varășii lor de la Facultatea de filologie din București.

În cadrul schimbului de experiență ce a avut loc, au fost prezentate referate altă din partea studenților ieșeni, cît și a celor bucureșteni; lucrări, dintre care am reținut următoarele: „N. Bălcescu ca personaj literar în literatura noastră actuală” și „Concepția materialistă și evoluția unei idei în reportajele lui Geo Bogza”.

Cu acest prilej a avut loc prezentarea unor referate de literatură și lingvistică de către cadrele didactice de la cele două facultăți.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai la Casa scriitorilor

Miine, vineri — 29 aprilie, ora 18 — la Casa scriitorilor va avea loc un miting pentru sărbătorirea zilei de 1 Mai.

Despre importanța și semnificația acestei zile va vorbi poetul Marcel Bresașu.

Va urma un program artistic.

Redactor-șef: Zaharia Stancu
 Colegiul redacțional: Mihai Beniuc, Marcel Bresașu, Eusebiu Camilar, Paul Georgescu, Alexandru Jar, Eugen Jelebeanu, George Macovescu (redactor-șef adjunct), Ion Mihăileanu (redactor-șef adjunct), Veronica Porumbacu (redactor-șef adjunct), Cicerone Theodorrescu, Ion Vitner.